

წვრთნილი ბიჭი ეტყვის, რომ ტყუ-
ილა, ისე, სათამაშოთ შევჯერ ამ
ცხენზედათ, და თუ მაინცა-და-მაინც
სასამართლოში წაიყვანეს, რადგან
მცირე-წლოვანია, მძიმეთ მაინც არ
დასჯიანო. ნამდეილი ქურდი კი ამ
ნაირად მართალი დახელ-უხლებელი
რჩებათ....

**

„სასოფლო გაზეთში“ იწერებიან,
რომ აქაურ თამბაქოს გაჭრებს უუ.
აზნაუროვნები და მნიშვნელოვანი სოფტ.
მუხრანში რამდენიმე დღიური თამ-
ბაქო დაუთესიათ და, როგორც მცო-
დნენი ამობენო, ეს თამბაქო თით-
ქმის სრულიად არ ჩამოუგარდება
უკან მსმალოს თავბაქოსათ.

**

ამავე გაზეთში ერთი ამბავი და-
შეცდილი მთიულების სოფლის ხ-
ხმა-ტიდამ, რომელიც ყურადღების
ღირსია: ამ სოფელში 30 მოსახლე
კაცი ცხოვრებს თურმე; მაგრამ ისე-
თს სიღარიბეში არიანო, რომ ოჯახში
რომ ერთი ბიჭი გაუხრდებათ, ცოლ-
ქმარის ალარა ჰსურთ შეიღის მემ-
ტებათ; ოც-და-ათის, ორმოცი წლის
ვაჟკაცები ცოლს არ ირთავენო: გა-
კრებაში გართო და ცოლ-შვილი
რითი ვაცხოვერითო.

ამ სოფლის მცხოვრებლებს, თხუ-
თმეტიოდ მოსახლეს მთავრობისთვის
სხევან უთხოენია ადგილი დასასა-
ხლებელად.

**

მმართებლობისაგან დანიშნულ კა-
მისია შეუმოწმებია რისტორო-ველა-
დიკავებასის რკინის გზა და გადაწ-
ყვერია, რომ ამ გზის აუგოცალურად
გახსნას არაეითარი დაბრკოლება არა
აქვს.

ზერილი რედაქტორთან

თქვენი კეთილ შობილებავ,
ძიავ ქართველო შეგაზეთე!

მე მინდა, ძიავ, შეგატყობით ჩე-
ნი მობულეთის ამბავი; მარა ქართუ-
ლი წერა პატას შეტი არ ვიცი და
იგიც, ძიავ, ბებამ მასწავლა პატიო-
ბას და მეშინია, რომ კარქათ ვერ
მიგახსინო.

ახლა, ძიავ, ჩენი მობლეთის ხაქ-
მე გლახათ არის: ხალხი სუნთლათ
არეულია, დიდი და პატია სილალი
იარაღით დგანა, სამართალი არ გვაქ,
არც გვაძლევს ვინმე; იმიზდა უფრო
ხსლი ადგა ბრუნვიც და მართა-
ლიც; ცალკე-ცალკე სოფლებში ილ-
ქობა ქნეს. პატარ ვიცით — რა ვენათ.

მობულეთში წერა არ ვიცით, კით-
ხვა, კლასი არ გვაქ, გზაი არ გვაქ,
ხელობა (ზანათი) არ ვიცით, არც
ვინმე გვასწავლის, მარტო პატა სი-
მინდის და ლომის მუშაობა დაგვირ-
ჩა ხელში; ამით მარტო სახვათქო
გადახახადი მიესცეთ, თუ ცოლ-შვი-
ლი გარჩინოთ, თუ მევალეს მიესცეთ,
თუ მოვეარეს ქორწილზე მიულო-
ცოთ, თუ იმით რა ვქნათ, თუ სული
დავიპუროთ, თუ ტანქენი ჩევიცეათ!
მარტო სულის დასაპურებლათ არ
გვეყოფა.

ამაში გამოდის ყოლიფერი უბე-
ლურება და ამიზა ფუხარი (ლარიბი) შეერქნით, ძია. ჩენი მა ხალ გაზდა
ბიჭებმა ვერათერი იფიქრეს და ბეუ-
რი ქართველი აფხანგები ფირალები
იშოვნეს და ქურდობა და ლლეტა-
წეკეა დაიწყეს და ერთქამეტში მტე-
რიბა დაიწყეს, ცხენი და ხარი არ
შეგვარჩინეს, არა ვისი ეშინიათ, ამ-
კარათ მიყავან-მიყავან მართველი-
გან და მობულეთიდან. ახლა რა
ვითიქროთ მართალმა პარმა, არ ეი-
რით; სა წევიდეთ ახლა დელიფანდები
ფუხარი ერთო, სილალი იარალი გვინ-
და, ფარა გვინდაო, ტანთსაცმელი
გვინდაო, უნდა ვიშოვოთ, ძიავ.

ჩენი ხალი კიმაკამი ჯერ ვე-
რაფერ სამართალს ექცევა, ძიავ; ქე-
ზის ოდაში ქალაქში, მისწერს ხანდი
ხნ იხტარ-მეჯლიშის (მამასახლის);
მარა არა კაცის ბრძანება ეყურებიან,
ძიავ, და სამართალი ალარ გვაქ.
პატაბეში ჩენი ბეური კი ბიჭები
არიან, მარა ფუხრობამ შეგვაწუხა.
ვერ ეშოვნეთ, ძიავ, აქ ვერაფერი
ვერით უფარონო, სხოვან წეველი
ფარის სამუარათ, ოჯახში ქალ-ბალა-
ნაი შიმზილით მოვეიდება, ცხენს,
ხარს, მინაურს მოვეპარენ, არამც
ხეიგან ვიშოვოთ.

ასეი შეწუხებული ვართ; გეხვეწე-
ბი, ძიავ, აგი ჩემი სიტყა კარქათ გა-
აქეთე და შენს გაზეთაში ჩესწერე,
ჩემო ძიავ ბატონო.

მობულეთელი სოფლის სამებას მცხო-
ვები ბული მაიკაუშევილი.
მობულეთიდამ წრმოგზავნილი ფოჩაში
გ საცემათ. ათ ქრიშიბისთვი

„დროშების“ კორრესპონდენცია

მუთა-თური ამბები

მართლა რომ საყვედურის ლიჩსი
არიან თქვენი გაზეთის თანამეტობ-
ლები, რომელთაც ამდენ ხანადი
არაფერი არ მოუწერიათ მუთასის
ქალაქისთვის თვით - მმართელობის,
თეკით-გამგეობის მინიჭების თაობაზე.
რადგან ეს საყვედური მეც შემებება,
ეცუდები თავი ვამართლო და ეხლა
მინც მოგეწოროთ რამ; მაგრამ თა-
ვიდამ ამორჩევების ამბავს კი ნუ
მომთხოვთ; — დავიწყებ „დღის“ პი-
როველი სხდომიდამ.

1 დეკემბერს, ორშაბათს, დილის
11-ს საათზე ლივადისის სასტუმროში
შეთასის ქალაქის დუმა მოწვევული
იყო ჯერ ფიცის მისაღებათ და შემ-
დეგ ქალაქის ჩემის წევრთა ანუ
მოსამახურე პირთა ამოსარჩევათ.
თქვენს გაზეთში დაბეჭდილის „ხმო-
ვანების“ სიიდამ შეიტყობით, რომ
შეთასის დუმა თოხი სხვა და სხვა
შეცემის მაღაირების, მარტო პატა სი-
მინდის და ლომის მუშაობა დაგვირ-
ჩა ხელში; ამით მარტო სახვათქო
გადახახადი მიესცეთ, თუ ცოლ-შვი-
ლი გარჩინოთ, თუ მევალეს მიესცეთ,
თუ მოვეარეს ქორწილზე მიულო-
ცოთ, თუ იმით რა ვქნათ, თუ სული
დავიპუროთ, თუ ტანქენი ჩევიცეათ!
მარტო სულის დასაპურებლათ არ
გვეყოფა.

ზიცის მიღების შემდეგ, უფ. თვ-
ჯიდომარებ გამოაცხადა: „დღის
დღიდამ მუთასის გამეობა გაიხსნა

და გთხოვთ ეხლავე შეუდგეთ უპ-
რავის მწევრებისა და სეკურტარის
არჩ ვასაო.

შეელანი ველოდით, რომ უფ-
თავმჯდომარე ამ პირელს კრებას
ერთის შესხმით და მილოცვით მიე-
გებებოდა, მაგრამ სამწუხაროთ იმას,
გარდა იმისა, რომ გამეობა გაიხსნა

და გთხოვთ რჩევის მწევრები და
სეკურტარი აირჩიოთ, არა უთქამის
გან და მობულეთიდან. ახლა რა
ხალხი და განსაკუთრებით მესამე
კატეგორიის მამარჩეველი კარგს

დამზადებელს და გონიგებელს და გონიგრის სიტყვების
საჭიროებლენ, და ნუ თუ მეტი იქ-
ნებოდა, რომ უბრალო და ამისთან
საქმეში ჯერ გამოუცდელი მოქალა-
ქებისთვის მაგალითად აეხსნათ: თუ
რისთვის არიან მოწვევული, რაში
მდგრადი საჭირო საჭირო სამართლი
მდგრადი საჭირო სამართლი და ცელი
უფა რომით და მისი მოწყობილო-
ბით დაგვახედრა... აქ 11 საათზე
დანიშნული კრება, ძლიერ პირელის
ნახევარზე, თუ უფრო გეიან დაიწყო.
მარტეულ კამატისა თავისი შერ-
მა შესრულებია და ამ სხდომაზე
წარმოადგინა კიდეც. პირელი მუხ-
ლი პროექტისა შეიცავდა რჩევის
(უპრავის) წევრების რიცხვისა და მა-
თი ჯამაგირის როდენობის განსაზ-
ღვრას. მომშინის შიულია მხედველო-
ბში ის მუხლი „საქალაქი წესდე-
ბის“, სადაც ნათქამია, რომ „რჩე-
ვის წევრები არა ნაკლებ როს რის
რიცხვისა უნდა იყოს“, და განვერ-
ბული რჩევის თავიდამ აცი-
ლება ძრიელი სასურველი იყო.

რა ლაპარაკი უნდა, რომ ამის-
თანა შეკენჭებით ბევრი მყეირალა,
„კიურა“ კაცები სარვებლობდნენ და
ერთის მხრით ამას უნდა მივაწეროთ
ის გარემოება, რომ თუმცა შეთა-
ის გამგეობა ჩინებულათ არის შე-
დგარი, მაგრამ მაინც ხმოვანებთა
შორის ბევრი იმისთანებიც გამოიძ-
ნებიან. რომლების თავიდამ აცი-
ლება ძრიელი სასურველი იყო.

როგორც ზევით მოგახსევეთ, გა-
მგეობა, ფიცის მიღების შემდეგ, უნ-
და შესდგომად ქალაქის რჩევის
მწევრებისა და სეკურტრის არჩევას.
მაგრამ ამ კრებაზე ეს არ მოხდა,
რადგან დამსწრე ხმოვანების ჰაზრი
ამ საქმეზე თარა გაიყო.

მრთი წევა ხმოვანებისა ამტკი-
ცებდა, რომ დღე ჩენ ჩემის წევრებისა და
შეკვეთის სამდებარებლენ და ამ პირელი
შეკვეთის დედა - აზრი იმისთან
ხმოვანებისთვის, რომელთაც რუ-
სული ენა რიგიანათ არ ესმოდათ.
ჩემის აზრით, რადგან „კარგი“ რუ-
სულის მცირე ჩენს გამგეობაში
ცოტა, საჭირო იყო ყოველთვის ამ
გვარ შემთხვევაში დედა-აზრი რუ-
სულათ თქმულიყო და უფრო გრძე-
ლებისა და გარკვეული კი ქართულათ.
საზოგადოთ ქალაქის საქმებში დღეს
იმისანა კაცებს აქეთ უფრო მომ-
ტებული ინტერესი, რომელთაც რუ-
სული საყველ-პური ესმისთ. ამი-
სთანა პირები არიან ხმოვანებთ; მაგ-
რამ რის მაქნისი იქნებიან, თუ რუ-
სული თქმულიყო და გრძელებისა და
გარკვეული კი ქართულათ. საზოგადოთ
ქალაქის საქმებში დღეს იმისანა
კაცებს აქეთ უფრო მომ-
ტე

